

רחל מרחלת על כל העולם

איך עושים הסברה בסוכנות?

הוא אחד הרווקים המבוקשים בגירולום. אז היא כבר היתה איך שהוא מוכנה לסלוח למקל על מעלליו, אלא שערב צאתה את הארץ עם קבוצת העורכים גילתה, לתד-המתה, שגם שרגא תפוס ויש לו חברה קבועה.

עכשיו מחכים בסוכנות לראות איזה רשמים על ישראל תכתוב אותה עורכת בעיתונות הנפוצ.

רות, מעיין ואריה מקי מתחנה בריבוע

ללא ספק, הזמר **מוטי פליישר**, שנעלם לנו לפתע מהגוף בלי שום הודעה מוקדמת.

הבחור, שנראה כמו **ג'יימס דין** המנוח וששר כמו **יהורם גאון** ייבדל לחיים ארוכים, הפסיק פתאום להיראות וחלל לפתע לשיר, וכולם כמעט שכחו אותו. אומנם פתושים היתה לו איזה הופעה בודדת בפסטיבל שירי אידיש, או באיזה האלטורה מחוג לעיר, אבל מה קרה איתו — איש לא ידע.

כל החברים שלו ועולם הבידור, ובעיקר כל המעריצים, החלו לבכות על אלילי-עוריהם שזנח אותם בלי להשאיר אחריו אף להיט תורן במיצע-הפזמונים. כולן היו בטוחות שהוא התחתן עם החברה שלו, **אירית**, שאיתה הוא יצא כימעט שנתיים. ושהוא מתמסר כעת לתחביבו העיקרי — משחק הכדוריד.

אז כדאי שתדעו שמוטי לא התחתן, ולא משחק כל היום כדוריד. אלא הוא הפך פשוט איש-עסקים, לא תאמינו, אבל הקיבוצניק-לשעבר מגיב-השלושה חי לו כיום בדירה מסודרת ברמת-גן ונוסע במכונית פיד'ו מיסחרית, וזה כבר שינוי, כי מוטי נסע כל החיים שלו על אוטונוע, והחליט גם לנטוש את הכלי הזה.

אתם בטח סקרנים לשמוע מה הוא עושה. אז ככה: מוטי פליישר בן ה-27 הוא סוחר-בשר, והוא בעל סוכנות לנקניק בכל איזור הדרום, כשהוא מסייל סוכני-מישנה בכל

נשוי ואב לבת? "לא שאלת אותי", השיב לה מקל התמים. במקום זה, הציע לה אריה את אחיו, **שרגא מקל**, שגם הוא עיתונאי, וטרח לציין בפניה שלא רק שהוא רווק, אלא

בימים אלה ביקרה בארץ קבוצה של 40 עורכי עיתונים יהודים באמריקה. חברי-הקבוצה ביקרו אצל כל האנשים החשובים בארץ, ערכו סיוורים בצה"ל ושוטטו ברחבי המדינה, היו במסיבות ובאירועים חגיגיים והיו נורא מבסוטים כי בכל מקום מילאו אותם ברשמים.

מי שדאג למילוי הזה, היה הפעם איש רשות-השידור **אריה מקל**, שהוא עורך בכיר במחלקת ענייני-חיים ברדיו. מקל התבקש על-ידי הסוכנות להלוות אל הקבוצה החשובה הזאת בתור יועץ לענייני עיתונות של כל העיתונאים שבקבוצה, היות והוא בן אדם אחראי שאפשר לסמוך עליו שלא יעשה פאשלות.

הוא היה יחד איתם יום ולילה, בכל הסיוורים ובבתי-המלון, כשאינו חדל לייצג להם בענייני עיתונות. עדי-מהרה נקשרו יחסים חמים מאד בין אנשי הקבוצה לבין היועץ וכולם היו מרוצים ממנו. אלא שמי שום-מה זכה מקל באהדה מיוחדת דווקא אצל כמה מן האורחות הזרות שהתלוו לסיוור.

מקל נוהג להסתובב בלי טבעת-נישואין, היות שהוא מאד נהנה להרגיש מחורר על-ידי חתיכות צעירות, אבל הוא תמיד שמר בכיס את טבעת-הנישואין. למיקרה של חיוור שאינו חפץ ביקרו, העניין הוא שהדבר הזה עלול לפעמים לסבך אותו בכל מיני מיקרים לא-נעימים. כמו זה שלהלן, למשל.

במהלך הסיוור הציעה לו אחת העורכות, מאחד העיתונים היהודים הגדולים בארצות-הברית, הצעה החורגת הרבה מעבר לתחום העיתונות. מקל, שאהב תמיד לעשות כל דבר על הצד הטוב ביותר, לא חשף בפניה את עובדת היותו נשוי. אחרי הכל, אט איננה שואלת בצורה מפורשת, אז למה סתם לנפץ לה את האשליה?

הצרה היא שאותה אשה כבודה עמדה בתוקף על כך שמקל יזמן אותה לבקר בביתו שבירושלים, ואם אתם חושבים שבשלב זה הוא כבר גילה לה שהוא נשוי, אתם טועים. מקל המשיך לגלות כלפיה את עובדת היותו נשוי. אחרי הכל, אט איננה שואלת בכללית האתיקה הזמין אותה לדירתו, והניח לה לגלות בעצמה את מצבו המישפחתי.

כאן ציפתח לה ההפתעה שהיא לא יכלה לצפות מראש. אותה צעירה יפה שהסתובבה בבית, כשכרטייה בין שיניה, היא פגש אישה החוקית של המלווה הנאמן, **רות מקל**, שגם היא עיתונאית, וכאילו לא די בכך, דאג מלוונו גם להכיר לה את בתו בת השלוש, **מעיין**. זה כבר היה יותר מדי בשבילה, והיא שאלה את מקל בחיוך מאולץ: "למה, לנוואל, לא גילית לי שאתה

המרחב הזה, וכשהתחיל ללכת לו בעיסקי הנקניק, ראה מוטי שהגיע הזמן לחזור קצת גם לעיסקיה-השעשועים, והחליט לפתוח מועדון-ריקודים יחד עם כתבה-ספורט **אלי דיי**.

השניים פתחו מועדון באולם בני-ברית בתל-אביב, משם עברו לאולם שבבית-עולי-בסרביה, ומוטי נורא מאושר שגם שם הולך לו קלף, הוא שם על כל שולחן נר ופרח, ובייגלה חופשי.

אבל מה שחסר לו עכשיו זה אשה נאה שתעמוד לצידו, וגם במיקרה הזה הוא לא חיפש הרבה. יום אחד לפני חודשיים הוא ביקר אצל חבר שלו, שנתן מודעה בעיתון שהוא מחפש שותפה לדירה, והנה, כמו מוטי יושב שם נכנסת החיכה משגעת,

לידיאן מנדרסון ומוטי פליישר מגורים בשניים

בלונדית ודוברת אנגלית, שמתעניינת בדירה. מוטי כמובן לא חשב פעמיים, ואמר לה באנגלית המלאבסית שלו: "מה את צריכה לחפש דירה? בואי תגורי איתי."

היא — הסכימה, כי מוטי נשאר בדיוק אותו בחור נחמד שהכרתם. אמרה לו שקוראים לה **לידיאן מנדרסון**, ושהיא בת 25, ושהיא באה לארץ בתור עולה חדשה. אביה הוא מתווך-קרקות באנגליה, אמה עקרת-בית, וליליאן יודעת לספר כבר להיות בישראל איזה תריסר פעמים ולהתאהב במדינה שלנו.

הכי הרבה היא אוחזת, כמובן, את מוטי שלה. גם הוא אוהב אותה, ולפי מה שהבנתי מהשניים הם לא מסתייגים מהרעיון להי-נשא. לא תאמינו, אבל ליליאן יודעת לספר שעד לפני שבוע היא בכלל לא ידעה שמוטי שלה היה זמר.

משעשועים לעסקים

אחת התעלומות הגדולות של עולם-הפזמונים הישראלי בשנים האחרונות הוא:

מועדון השנים היפות

מלי ודלית לנגוצקי גיל 19

נשים, נשים. איך אפשר להבין מה הולך פה? פעם, כשאשה עברה את גיל השלושים, היא החלה בספירה לא-חור, או שפשוט נעצרה ב-29. מי היתה מגלה את הגיל האמיתי שלה? רק בודדות. כל האשר המציאו את הנימוס המצחק הזה, שאף פעם לא שואלים אשה מה הגיל הא-מיתי שלה.

מה זאת אומרת? גברים יכולים להודות בני כמה הם, אז למה נשים כל הזמן יכחשו, וכל שנה יומינו בקוגדירי טוריה עונת יום-הולדת בריוק עם אותו מיספר נרות כמו אשתך לפני שבע שנים?

אלא שהשנה החלה אופנה הפוכה. כל מי שאני סוגשת, פשוט מתגאה לספר לי שהיא כימעט בת 40, בחיי, 40 הפך להיות לפתע הגיל היפה. אחרי שבריו'ט **בארדו** עשתה מסיבה ענקית במלאת לה 40, ואסילו הראתה לכל העולם את הגוף המשגע שעוד יש לה, כולן פתאום חוגגות את התאריך הזה ברוב פאר והדר. סוף-סוף יש להן משהו משרי תף עם בריו'ט.

לעומת זה יש אחרות, שגם הן חוגגות מסיבה כזאת בסטון לא-נורמלי, ובכלל לא משנה לאף אחד שהסטון הזה נחוג באיחור של 10 שנים או יותר.

העיקר, עוד אחת שהצטרפה השבוע למועדון השנים הי-פות, איננה אלא האדריכלית הירושלמית **עדנה** ("מלי") **לנגוצקי**, שחגגה ביום החמישי האחרון את המאורע ה-מרגש.

כן, כן, מלי היפה, שנראית צעירה מגילה בעשר שנים לפחות, פירסמה השבוע הודעה-דובר לכל ידידיה הרבים, שהיא בת 40 ושהיא די בדיכאון, ושהיא פשוט רוצה לחנוק את כולם.

משום כך היא הזמינה את כולם לאכול אצלה צ'ילנט עד שיחנקו, ולשתות שמפניה עד שישתכרו, והעיקר שכולם יידעו שהיא כבר בת 40 ויפסיקו לשאול אותה בת כמה היא. אבל מי ממשיכה את מסורת היופי במישפחת לנגוצקי

היא בתה החתיכה, **דלית**, שהיא כימעט בת 17 וכבר פצצה משגעת, והולכת עם האמא שלה לכל מקום להכיר את האנשים היפים. תראו שהיא עוד תגיע רחוק, לפחות כמו האמא שלה.